N°. 88. A°. 1834.

DINGSDAG, DEN 4den NOVEMBER.

NIEUWE SURINAAMSCHE COURANT EN LETTERKUNDIG DAGBLAD.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *November* 1834.

Namens den Heer Procureur Generaal, tijdelijk belast met de functien van Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen, moet wegen 8 Oncen en 1 Lood.

En dat van 4 Centen, 4 Oncen en ½ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

POSTKANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de maand October jl.

Hagoort van Bercharen.
C. J. Burnz.
H. Goudman.
A. W. Graawe.
A. Halberstad.
H. Klint en M. J. Claver.
J. J. Meijer.
S. de la Parra.

Paramaribo, den 3 November 1834.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION.

NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen, tot en met den 16 September ll.

Duitschland.

In den *Oesterr. Beobachter* leest men nopens de zaken van EGYPTE het navolgende:

Betrekkelijk den opstand in Sijrie worden uit Alexandrie van 26 Junij, uit Bairuth van 1 Julij en uit Smirna van 26 Julij zoo vele met elkander overeenstemmende berigten ontvangen, dat dezelve voldoende zijn, om een denkbeeld van deze gewigtige gebeurtenis te doen opvatten. Onder beschutting van bijna 18,000 man geregelde troepen, in de zeeplaatsen van Adana tot aan Gaza en van uit het Taurus gebergte over Aleppo en Damaskus tot bij Jeruzalem verdeeld, gelukte het Ibrahim Pacha in het sints anderhalf jaar onderworpen land trapsgewijze het staatsbestuur naar de voorschriften zijns vaders in te rigten, die ten doel hadden, alle gedeelten deszelven naar een en hetzelfde stelsel te regelen. Reeds uit deze omstandigheid ontsproot voor onderscheiden distrikken en volksstammen, die onder de vorige orde van zaken volkomen vrijheid hadden genoten, een onverdragelijke last. Onder de bewoners van den Libanon en de gebergten van Samarie en Juda was de ontevredenheid in de eerste maanden van dit jaar tot eenen hoogen trap gestegen. De gewelddadige heffing van jonge lieden voor het leger deed het misnoegen in den loop der maand Mei het eerst te Naplus uitbarsten, en de snelle voortgang van den opstand zoowel als de nederlagen, welke de Egyptenaars op alle punten leden, strekken duidelijk ten bewijze, dat zij ook eenen ernstigen aanval niet hadden verwacht en eigenlijk verrast zijn geworden. Op het vernemen der tijding dat de, met de volksligting in het Samarische gebergte belaste troepen ter neder gehouwen of op de vlugt gejaagd waren, zond Ibrahim een regement kavallerie derwaarts, hetwelk echter geen beter lot onderging; te gelijker tijd verzocht hij onderstand van zijnen vader, die den 29sten Mei het 2de regement van infanterie der garde uit Alexandrie naar Jaffa deed scheep gaan en het 20ste regement infanterie uit Kairo naar Alexandrie ontbood, alwaar het den 6den Junij aankwam, den 8sten toen men meer geruststellende berigten had ontvangen den terugmarsch aanvaardde, en den 15den daaraanvolgende andermaal naar Alexandrie werd geroepen, om met alle daar gereed staande troepen, onder aanvoering van Mehemed Ali zelven, naar Syrie te worden overgevoerd. Terzelfder tijd ontving de Renegaat Soliman Pacha bevel om met twee regementen uit Kairo door de woestijn naar Gaza te marcheren. De aanleiding tot deze ontwikkeling van krijgsmagt was gegeven door de verliezen, welke Ibrahim Pacha in den beginne had geleden. Hij was den 3den Junij met nagenoeg 800 man, hieronder begrepen het 2de regement infanterie der garde, uit Jaffa naar Ramle getrokken en rukte den 5den op Jeruzalem aan, alwaar de Egyptische bezetting zeer in het naauw was gebragt. In de bergpassen nabij die stad gekomen, werd een bataljon geheel aan stukken gehouwen; Ibrahim geraakte nogtans over Bethlehem binnen Jeruzalem, maar de Bedouïnen van het omliggende land sloten de stad in, terwijl andere tallooze benden zich over het platte land verspreidden en hetzelve tusschen den Karmel en Gaza platliep en afbrandden. Een regement, dat uit Damaskus was toegesneld, werd bij Nazareth aangegrepen en in de vlakte van Eszrelon neergesabeld, voor dat het de bergen van Samarie konde bereiken. Het verlies der Egyptenaars in deze verschillende gevechten werd op 6000 man begroot. De Libanon bleef rustig. Daarentegen hadden vele Arabische volksstammen aan gene zijde van den Jordaan met die van Samarie gemeene zaak gemaakt. De sterkte der onder de wapenen staande krijgsmagt wordt op 20,000 man begroot. Den 26sten Junij was Mehemed Ali uit Alexandrie onder zeil gegaan, Hij voerde 20 transport vaartuigen naar Syrie over; 6 linieschepen, 6 fregatten, 5 korvetten en 8 brikken werden daarenboven te Alexandrie uitgerust, om mede derwaarts te worden afgezonden. — Het dagblad van Smirna van 26 Julij behelst eene officieele mededeeling van Boghos Jussuf Bey aan al de Europesche Konsuls, gedagteekend van 3 Julij, waarbij, naar luid van een rapport van Ibrahim Pacha, dd. 26 Junij, de onderwerping der bergbewoners van Naplus, Jeruzalem en Hebron wordt aangekondigd. Het publiek ontving deze tijding voor waarheid, doch gelooft dat de Egijptenaars niet dan ten gevolge van ontzettend groote opofferingen de bovenhand hebben behouden, en acht de doordrijving van Mehemed Ali's regeringsstelsel in Syrie onmogelijk.

— Uit KONSTANTINOPEL wordt van 12 Augustus het navolgende door de *Augsb. Allg. Zeitung* medegedeeld:

De met zoo veel ijver begonnen approviandering der vloot is wederom gestaakt, een bewijs dat de Porte van haar oogmerk om ter behoeve der insurrektie in Sijrie eene demonstratie te maken is teruggekeerd; ook nog andere daadzaken strekken hier van ten bewijze. De reden van deze besluit-verandering wordt van onderscheiden zijden verschillend opgegeven. Zeker schijnt het, dat Rusland reeds dadelijk aan de Porte deed verklaren zich tot geene hulpverleening verpligt te achten wanneer zij, bij eene openlijke tusschenkomst, in het geval mogt geraken dezelve te behoeven, en dat eene afwending ten voordeele der insurgenten als eene offensieve daad zoude moeten worden beschouwd. Deze voorstelling schijnt echter voor de Porte welke zich altijd sterker waant dan zij

werkelijk is, geene toereikende drangredenen geweest te zijn; zij zette dus hare uitrustingen ter ondersteuning van de Syriërs ijverig voort. Daarop echter moeten de vertegenwoordigers van Engeland en Frankrijk met formele protesten, als ook eene andere mogendheid in denzelfden geest, tegen zulk eenen stap bemiddelend zijn opgetreden. Tegelijker tijd gaven de berigten uit Syrie te kennen, dat Ibrahim-Pacha nog aanzienlijke hulpmiddelen ter zijner beschikking had en dat de insurgenten reeds begonnen zich te onderwerpen; hierdoor eerst moet de Porte zijn genoopt geworden tot vredelievende denkbeelden terug te keeren. Inderdaad berigten geloofwaardige brieven uit Syrie, in overeenstemming met andere uit Alexandrie van 17 Julij, dat Mehemed-Ali met de Egyptische vloot den 2den Julij voor Jaffa is aangekomen, en kort daarna een gesprek heeft gehad met den Zoon van den Prins der Druzen, Emir Beschir, waaruit men gewenschte resultaten mogt verwachten. Het is Mehemed-Ali gelukt dit dappere bergvolk van de insurgenten in Samarie af te scheiden, zoodat het hem thans weinig moeite kosten zal zoo wel de eene als andere partij *afzonderlijk* te onderwerpen. wanneer het hun namelijk mogt invallen op de hun gedane beloften aan te dringen. Ibrahim-Pacha had zich bij zijnen Vader naar Jaffa begeven, en is terstond na de onderhandelingen met den Prins der Druzen zijn bonde. Mehemed-Ali en Ibrahim-Pacha naar Naplus, het brandpunt van den opstand, op marsch gegaan, ten gevolge waarvan uit alle gedeelten van Samarie voorslagen tot onderwerping moeten zijn ingekomen: zelfs de bewoners van Naplus werden gezegd zich onderworpen doch hunne wapenen als nog niet uitgeleverd te hebben.

De Grieksche Gezant, de Heer Zographos, heeft gisteren in eene plegtige audientie eindelijk zijne geloofsbrieven aan den Groot-vizier overhandigd en zijn eerste bezoek bij de Ministers der Porte afgelegd. Alvorens de Turksche Regering tot deze stap overging, moest ook hier, ten aanzien de vreemde bemiddeling zich krachtig hebben laten hooren.

De aangelegenheden betrekkelijk het eiland Samos zijn geheel en al vereffend, en het voornaamste insurgenten-hoofd aldaar heeft zich met zijne aanhangers van het eiland verwijderd.

— Eene Frankforter Courant berigt het volgende uit ROME: Men wil weten, dat de Koningin Regentes van Spanje van den Heiligen Vader verlangt dat hij zijne toestemming zou geven tot eene gematigde hervorming der Geestelijkheid in geheel Spanje, en tevens eenen vermaningsbrief uitvaardigen, dat de Geestelijkheid de bestaande Regering moest erkennen en haar gehoorzamen. Daarentegen belooft men de Koninklijke bescherming voor het eigendom der Kerk.

Groot-Brittannie.

LONDEN, 3 September. Sommige bladen der Whig's onderscheiden zich thans door allerhevigste aanvallen tegen den Lord Kanselier Brougham, wien men te regt of te onregte beschuldigt, dat hij den eersten Minister, Lord Grey, door listige kuiperijen uit den zadel heeft gelicht. Aan dien afgetreden eersten Minister wordt thans buitengewoon veel eer aangedaan. De Hertog van Sussex en de Graaf van Norfolk hebben hem onlangs te Londen eene verklaring, door een groot aantal Parlementsleden onderteekend, overgereikt, waarin hem de dank der Natie voor zijne aan het vaderland bewezene diensten wordt betuigd. Te Edinburg, waarheen Lord Grey zich op dringend verzoek van een aantal bewoners dier stad, heeft begeven, zal een gastmaal ter zijner eere worden aangerigt, hetwelk in luister de meeste vroegere staatkundige feesten van dien aard zal overtreffen. Meer dan *twee duizend* personen, uit de aanzienlijksten des lands zullen daarbij aanzitten. Men had eerst gemeend, dit feest in de vergaderzaal van het voormalige Schotsche Parlement te vieren, doch thans wordt daarvoor eene groote houten loots bij Edinburg opgeslagen.

— Men heeft berigten uit Lissabon tot den 27 Augustus ontvangen, waaruit blijkt dat de Portugesche Cortes eenstemmig tot het besluit zijn gekomen, om Don Pedro, in zijne betrekking van Regent des Koningrijks, gedurende de minderjarigheid zijner Dochter, Donna Maria, te handhaven, of liever hem als zoodanig verkozen hebben. Nadere bijzonderheden wegens de daarover gehoudene beraadslaging zijn nog niet bekend.

— In de *Times* van den 3 September vindt men den volgenden brief uit Madrid, van den 25 Augustus, te middernacht:

» De kommissie voor de geldmiddelen uit de Kamer van Procuradores heeft heden twee zittingen gehouden, waarvan de tweede dienen moest, om de in de eerste genoemde besluiten te herzien. Nog op dit late uur zijn de leden der Kommissie aan het huis van den Heer Aguirre Solarte bijeen, en ik ben dan ook buiten staat, om vóór het verzenden van dezen brief iets stelligs wegens den uitslag te vernemen.

» In de ochtend-zitting is met algemeene stemmen besloten, dat de geheele grondwettige of Cortes schuld zou worden erkend; dat de achterstallige rente daarvan tot kapitaal zou worden gemaakt, en dat de dividenden uit de eerste, ter beschikking der Regering komende, fondsen zouden worden betaald. Alverder werd daar besloten, doch met de kleinst mogelijke meerderheid, te weten van vijf tegen vier leden, dat geen gedeelte van de Aguado schuld erkend zou worden. Daarna werden als degenen, die het aan de Kamer uit te brengen verslag moeten opstellen, genoemd de Markies de Montevirgen en Carrasco, welke beiden, zoo als ik reden heb te gelooven, tot de meerderheid van vijf leden behooren, die voor de verwerping der nieuwere schuld hebben gestemd. De Minister (Toreno) hoopt steeds de commissie tot zijne wijze van zien over te halen, in zoo verre, dat de Cortes Bons slechts voor de helft of voor een derde worden erkend, terwijl aan de perpetuelen dezelfde voordeelen zouden worden toegekend, als in het oorspronkelijke ontwerp des Minister. Aan den anderen kant vleit de minderheid der Commissie zich nog steeds van de meerderheid te zullen worden, in welk geval de geheele schuld, zoo wel die voor als na 1823 is aangegaan, zonder voorbehoud of uitzondering, zou worden erkend. Wat mij betreft, ik zie geene reden, om van mijne in vroegere brieven geuite gevoelens af te gaan, dat namelijk de Cortes bons, voor het geheel bedrag, van derzelver kapitaal gered zijn, en dat de nieuwe schuld voor een bedrag, dat van 20 tot 50 ten honderd van het nominaal kapitaal kan verschillen, erkend zal worden.»

Natuurlijk moet het in dezen brief vermelde verslag der kommissie uit de Procuradores aan het oordeel der Kamer worden onderworpen. Dezelfde korrespondent van de *Times* zegt daaromtrent in eenen vroegeren brief uit Madrid van den 23sten Augustus, dat in die vergadering een levendige strijd over dit onderwerp zal worden gevoerd: dat het niet onwaarschijnlijk is, dat het besluit zal worden doorgedreven, om de geheele beraadslaging over de reductie der schuld nog eenige maanden uit te stellen, en wel tot den tijd toe, dat het der regering zal gelukt zijn, den opstand in het noorden te dempen; dat de Spaansche regering zelve niet vreemd van dit denkbeeld zoude zijn, mits zij dan ook van de kamer de middelen erlangde, om de zaken loopende te houden, hetgeen zonder eene vaste regeling omtrent de vroeger aangegane staatsschuld, voor zeer moeijelijk gehouden wordt; en dat de Heer Gargolio, die in Spanje geacht wordt groote kennis in het vak der geldmiddelen te bezitten, zulk een uitstel voor wenschelijk houdt. In allen gevalle houdt de bedoelde Correspondent het daarvoor, dat de regering zich in deze zaak naar het gevoelen van de meerderheid der *Procuradores* zal schikken, en dus ook, indien deze zulks mogt verlangen, genegen zijn voor eene algeheele erkenning der vroegere en latere staatsschulden zou terugdeinzen. De gedurige vertoogen van den Franschen Gezant de Rayneval ten voordeele der Fransche schuldeischers van Spanje, moeten ook niet zonder invloed op het Spaansche ministerie gebleven zijn.

— Men leest in een der Engelsche Nieuwsbladen, dat een Engelsch officier in Indie, eene proef heeft genomen, om een Dromedaris in de plaats van een tuigpaard, voor een rijtuig te spannen. In de eerste oogenblikken draaide het dier zijnen langen nek angstig om, ten einde de wielen te bezigtigen van het rijtuig, hetwelk door hetzelve werd voortgetrokken; doch weldra was het dier er aan gewoon, en reed snel of langzaam, naar mate van het verlangen van den voerman, voort, tot groot vermaak van een aanmerkelijk aantal toeschouwers.

— Gisteren zou hier de tijding uit Madrid aangekomen zijn, dat de meerderheid der Kommissie van Financien besloten heeft het plan van den Minister Toreno geheel te verwerpen en de schulden te erkennen, die onder de goedkeuring der Cortes zijn aangegaan, niet alleen was het kapitaal maar ook wat de interessen betreft. De meerderheid der Kommissie stemde voor het verwerpen van alle leeningen, sedert 1823 in Frankrijk gesloten. Drie der acht leden, waaruit de Kommissie bestaat, waren echter van gevoelen, dat ook die schuld erkend moest worden.

— Een vaartuig, dat van Jamaica naar Whitehaven, eene haven in het graafschap Cumberland, zeilde, had, onder andere passagiers, ook eene vrouw aan boord, die eene zuigeling bij zich had. Op eenen schoonen morgen bemerkt de kapitein een zeil aan den gezigteinder. Na met den kijker het vaartuig opgenomen te hebben, biedt hij denzelven beleefdelijk de dame aan. Deze staat op, legt haar zuigeling op een sopha, en ziet door den kijker. Naauwelijks heeft zij dit gedaan, of een aap grijpt het kind en klimt er den mast mede in. De moeder valt van zichzelven, de matrozen klimmen den aap na, doch deze ziet naauwkeurig hunne bewegingen na en poogt te ontwijken. De kapitein beveelt den matrozen den aap niet te vervolgen, uit vrees, dat het dier van den eenen mast in den anderen zal springen en het kind zal laten vallen, doch laat de moeder in

de kajuit dragen, en beveelt, dat voor een oogenblik alle manschappen naar beneden zullen gaan of zich verbergen. Dit wordt gedaan, en den kapitein verbergt zich op den trap, ten einde den aap in het oog te houden. Deze alle men schen van het verdek ziende gaan, klimt naar beneden, en legt het kind op de sopha. Hetzelve was koud en schreeuwde doch was overigens zeer wel. De vreugde der moeder was niet te beschrijven.

— Uit New-York wordt gemeld, dat aldaar tegenwoordig een Dagblad verschijnt, hetwelk het grootste is, dat tot nog toe immer in het licht is gegeven. Het heet de *New-York Courier and Inquirer*. Een van deszelfs laatste Nommers bevat omtrent twaalf duizend Advertentien, elk exemplaar komt op ongeveer 7½ Cents te staan; dit is weinig geld, maar men bedenke, dat in de Vereenigde Staten de Dagbladen aan geen zegel zijn onderworpen.

— Uit de thans openbaar gemaakte stukken wegens de Spaansche geldmiddelen blijkt onder anderen, dat, onder het beheer der Cortes, van den 6den November 1820 tot den 18den Julij 1823, de staatsschuld van Spanje met een nominaal kapitaal van 2,114,121,90 realen of omstreeks 400 millioen Nederlandsche gulden vermeerderd is. Van sommige toen geslotene geldleeningen is niet meer dan 27½ pCt. van het nominale kapitaal in handen der regering gekomen.

— Van 29 Julij tot 20 Augustus is te P[illegible] geen droppel regen gevallen; dien avond echter ontlastte zich over de [illegible] eene bui, die zoo lang duurde en zoo geweldig was, dat verscheiden wijken blank werden gezet. Te Pointe St. Eustache en in de rue Montmartre tot aan de passage du Saumon stond het water tot zulk een e hoogte, dat het tot in de rijtuigen drong, en de honden overal door de straten zwommen; de huizen in die wijken waren twee voet diep overstroomd; de zinkputten en riolen werden door het aandrijvende [illegible] en ander vuilnis verstopt en toen men dezelve met veel moeite weggeruimd had, was het water eerst na twee uren tijds geheel verdwenen.

In een der dagbladen vindt men de volgende beschrijving van den heer *Dupin*, president van de kamer der afgevaardigden: *Dupin* heeft zijne zaken op dien voet gebragt, dat hij zoo wel onder eene restauratie, als in eene republiek, of onder de heerschappij der oppositie van de linker zijde, eene rol kan spelen; dat hij met Koning *Lodewijk Philippus* staat of valt. De Koning laat hem nemen, zelfs in zijne eigen [illegible]; hij weet toch, dat deze verscheurende wolf in den grond slechts een onschuldig lam is. *Dupin* staat tot den Koning in dezelfde betrekking, als tot de boeren en pachters, die hem tot afgevaardigde verkozen hebben. Norsch, hard, bitter tegen den middelstand, hoogmoedig tegen zijne ambtgenooten, opzettelijk onbeschoft en verachtelijk tegen adel en pairs, spotachtig, half als een beschermer, half als een bestrijder tegen de geestelijkheid, is hij de gehoorzame dienaar der kleine burgers en boeren van zijn departement, groot zeggen zeer beleefd, trekt den boerenrok aan, pleegt ook schmuijlen, zit aan den boerendisch aan, glimlacht tegen de meid, drinkt met den gemeenen man, en laat hem in de hoogste vervoering uitroepen: « Die *Dupin* dat is een man, die is niet grootsch, hij heeft mij gegroet, hij heeft mij toegelagchen, hij heeft bij mij gegeten, mijne kaas geproefd, mijnen wijn gedronken, ik heb aan zijne tafel gezeten, van zijne pastei gesmuld; leve onze afgevaardigde, eeuwig zij blijve onze afgevaardigde! » En dezelfde man, die zoo terugstootend is voor zijne gelijken, die zijne schoolmakkers of mede advocaten niet waren, is zelfs in de hoofdstad, als een zijner kiezers aldaar een bezoek komt maken, de minzaamheid zelf jegens den geringen man. Bij den Koning is hij louter verknochtheid, ofschoon Z. M. en hij dikwijls in levendige woordenwisselingen geraken, die echter altijd met de grootste vriendschapsbetuigingen afloopen. Naar beneden is derhalve *Dupin* aan de kiezers, en naar boven aan den Koning vastgehecht. Doch het is niet te bepalen, of er in den grond des harten ware toegenegenheid tusschen den Koning en *Dupin* bestaat.

MENGELINGEN.

Talleyrandiana.

De levensgeschiedenis van den beruchten Franschen Ambassadeur, wiens terugkomst van Londen sommige dagbladen ons aankondiging als een stellig bewijs, dat de zaken van Spanje een bijzonder mondgesprek tusschen Koning *Lodewijk Philips* en *Talleyrand* onvermijdelijk gemaakt hebben; en wiens staatkundige loopbaan, in weerwil zijner hooge jaren, nog verre van geëindigd is, heeft eenen ongenoemden, doch, naar het schijnt, met den bewusten diplomaat van zeer nabij bekenden schrijver, overvloedige stof gegeven tot het schrijven van een werkje, waarvan het eerste deel dezer dagen te Brussel in het licht verschenen is, onder den titel: *M. de Talleyrand. memoires pour servir à l'histoire de France*: uit welk eerste deel wij de volgende bijzonderheden hebben ontleend:

« Het geslacht der *Perigords*, met dat der graven van Foix, souverein vorsten van Quercy, verbonden, dagteekent van den oorsprong der Fransche monarchie. Het prinsdom van Chalais, het eenige, hetwelk voor de eeuw van *Lodewijk XIV* in Frankrijk bestond, behoort reeds meer dan zeven honderd jaren aan het huis van *Perigord*. Wat de naam van *Talleyrand* betreft, deszelfs oorsprong ligt daarentegen nog altijd in het duister. Men houdt denzelven voor eenen eervollen bijnaam, aan één der leden van dat huis in vroegeren tijd gegeven, van welke bijnamen wij zoo veel voorbeelden in de geschiedenis aantreffen. De oude spelling van dien naam toont zulks niet onduidelijk aan, en geeft aanleiding tot het vermoeden, dat één van dat geslacht, een held bij uitnemendheid, in eenen veldslag, de vijandelijke *rangen* of linien heeft weten door te breken, hetwelk zijne medestrijders als eene roemvolle daad der vergetelheid hebben willen onttrekken, met dien held den bijnaam van *taille rang* te geven; welke bijnaam naderhand in *Tailleran* en vervolgens in *Talleyrand* is veranderd geworden. Hoe dit zij, zoo veel is zeker, dat de souvereine graven van *Perigord* dien naam reeds sedert de twaalfde eeuw hebben gevoerd.

De tegenwoordige Fransche ambassadeur, *Charles Maurice Talleyrand de Perigord*, werd te Parijs geboren den 17den Maart 1754, en kwam kreupel ter wereld. De natuur hem aldus als een kreupele op het groote wereldtooneel plaatsende, scheen hem, door dit ligchaamsgebrek, als het ware, toe te roepen: *gij zult nimmer te hard loopen!* Zijn geheele levensloop heeft dan ook zijn eigen gezegde, menigmaal bewaarheid, dat men meer wild schist met geduldig op zijn' post te wachten dan met onophoudelijk het veld af te loopen.

Zijn jeugdige leeftijd leverde niets bijzonders op, dan eene bepaalde zucht voor de studie, waartoe zijne bijzondere geschiktheid tot het aanleeren van alle wetenswaardige zaken hem uiterst dienstig was. Van nature met een zeldzaam gelukkig geheugen begiftigd, onthield hij allergemakkelijkst en voor altijd wat hij slechts een paar malen las. Vroegtijdig reeds gewende hij zich aan het denkbeeld, om nimmer stil te staan dan voor dat hij het hoogste punt zijner bedoelingen bereikt had. En deze gewoonte heeft hem ook tot die maatschappelijke hoogte gebragt, waarop hij zich nog bevindt.

Op zijn vier en dertigste jaar, verkreeg hij, als opvolger van de *Marboeuf*, den bisschoppelijken zetel van Autun; maar werd niet eer dan in de maand Januarij 1789 tot de waardigheid van bisschop gehuldigd. Daarna werd hij door het baljuwschap van Autun tot lid der staten generaal gekozen en nam als zoodanig zitting voor de partij van het volk.

Het hof deed wel eenige pogingen om hem aan die partij te onttrekken, waartoe men hem betalen zijner schulden heimelijk voorsloeg; maar dit oogmerk gelukte geenszins, en het antwoord, dat *Talleyrand* op dit voorstel gaf, was: « Ik zal in de schatkist der publieke opinie meer ten mijnen behoeve vinden dan het hof mij aanbiedt.”

Men heeft opgemerkt, dat de partij, bij welke *Talleyrand* zich altijd heeft gevoegd, ook altijd heeft gezegepraald. De restauratie beefde derhalve zoo dikwijls hij zich bij de leden der oppositie voegde; en de oppositie was, in het tegenovergestelde, niet minder bezorgd als hij zich voor de restauratie verklaarde. Na de Julij omwenteling, weigerde de Keizer van Rusland eerst *Lodewijk Philips* te erkennen. Maar nog naauwelijks kwam kort daarop een nommer van den Moniteur te Petersburg, waarin Keizer *Nicolaas* las, dat Prins *Talleyrand* tot ambassadeur te Londen was benoemd geworden, of Z. M. zeide dadelijk: wijl *Talleyrand* zich aan het nieuwe gouvernement verbindt, zal het ongetwijfeld van duur zijn; en *Lodewijk Philips* zag zich weldra door het Petersburger hof erkend.

Toen *Mathieu de Montmorency* de afschaffing der adellijke titels had voorgesteld, ontmoette hem de Bisschop van Autun, die hem vroeg: Hoe vaart *Mathieu Bouchard?* — *Bouchard?* was het wederantwoord — Ik heet de *Montmorency*; ik kan toch mijne voorvaders niet verzaken. Ik stam immers af van den groot connetabele, die zoo veel heeft bijgebragt tot het winnen van den slag van Bouvines; en van een' ander' connetabele de *Montmorency*, die den dood vond op het slagveld van St. Denis; ik stam af.... Ja, ja, hernam *Tallyrand*, dat alles is mij bekend; maar gij zijt desniettemin de eerste van uw huis, die de wapens wil neerleggen.

Mirabeau, eens den Prins *de Talleyrand* in de nationale vergadering bestrijdende, waagde het om hem te gemoet te voeren: « Ik zal u in eenen gevaarlijken cirkel brengen.” « Hoe — hernam laatstgenoemde met levendigheid — zoudt gij waarlijk lust gevoelen, om mij te omhelzen.”

Men verhaalt, dat de laatste woorden van *Mirabeau*, die in de armen van *Talleyrand* stierf, waren: « Ik neem de monarchie met mij ten grave: partijgangers zullen er de overblijfselen onderling van verdeelen, gij mijn vriend! hebt te veel verstand, om er u ook niet een gedeelte van toe te eigenen.”

Lodewijk XVIII las te St. Ouen zijn constitutioneel charter aan *Talleyrand* voor en vroeg er zijn oordeel over. » Indien het veroorloofd is vrijmoedig te spreken — was het antwoord van den hoveling — dan heb ik eenige aanmerkingen op eene gaping in Uwer Majesteits charter.” » Noem ze!” — sprak *Lodewijk*. « Uwe Majesteit heeft niet bepaald het traktement voor de leden der tweede kamer.” — Voorzeker niet; die functie zal te meer vereerend zijn, omdat er geene belooning aan verbonden is” — » Geene belooning, Sire! geene belooning?! dat zal waarlijk zeer duur te staan komen.”

Toen men eens, in zijne tegenwoordigheid, het Keizerrijk bij de restauratie vergeleek, antwoordde *Talleyrand* hierop: » Tijdens het Keizerrijk was men zeer ten achteren. Toen werden er slechts wonderen gedaan, thans doet men mirakelen.

Zeker iemand zijne gedachten vragende over het wets ontwerp van *Polignac*, ter beteugeling der drukpersvrijheid, kreeg tot antwoord: « Ik ben van oordeel, dat *Polignac* geen Franschman is, want hij schijnt mij toe een domkop te zijn.”

Hoezeer het waar zij, dat *Talleyrand* zich steeds als een ware Kameleon heeft doen kennen, valt het echter niet te loochenen, dat hij als diplomaat eene aanzienlijke plaats in de geschiedenis zal bekleeden. Door zijn toedoen is Frankrijk met Engeland verbonden; door zijn toedoen is de scheiding tusschen Belgie en Nederland tot stand gebragt; hij is de hoofdbewerker van het vierledige verbond. Maar het is hem mislukt, om Keizer *Nicolaas* te Konstantinopel eene spaak in het wiel te steken, en om *Polen* te redden. Gedurende vier jaren heeft hij Europa gevrijwaard voor eenen algemeenen oorlog; maar het herstellen van den algemeenen vrede bleef nog buiten zijn bereikt. De tijd zal ons leeren, wat zijne tegenwoordige pogingen ten doel hebben.

GEBOORTE, STERFGEVALLEN, ENZ.

BURGERLIJKE STAND. — In de vorige week zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Abigael Soesman, huisvrouw van A. Lyons, *dochter.* — Henriette Clasina Menkensie, huisvrouw van J. T Langguth, *dochter.* — Louisa Schulz, *zoon* — Elisa Bruce, *dochter.* — Johanna Helena Masman, huisvrouw van J. Zaal, *zoon.* — Christina van Serfas, *dochter.* — Maria Elisabeth Bentens, *zoon.* — Alida Theresia van den Boedel Schoonsborg, *zoon* — Susanna van Eva van Samson, *zoon.* — Sara Alida van der Meij, *dochter.* Rachel Jacob de Vries, huisvrouw van A. B. de Vries, *dochter.* — Sally Marij Gomperts, *dochter.* — Dophina van Jesurun, *dochter.*

OVERLEDEN: Johan Hendrik Kuyper, oud 24 jaren. — Sophia Coster geb. Simons, oud 47 jaren.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 31sten October, het schip *Sophia Cicilia*, Kapt. B. F. Ipsen. Passagiers: de Heeren *Ferdinand Cordua* en Echtgenoot en *C. Reelfs.*

Idem, het schip *de Faam*, Kapt. J. Andresen. Passagiers: de Heeren *J. P. L. Weiman*, *J. Brune*, *Diederik Sanders*, *A. Oppenheimer* en Mejufvrouw *A. S. Frederichsen.*

Idem, het Schip *Suriname*. Kapt. R. van der Meij. Passagiers: de vrije *Maria Frederika Nanetta* en de vrije *Margaretha Carolina*

Idem, het Schip *Nicolaas Witsen*, Kapt. F. Lange. Passagier: de Heer *S. A. Wittering*

Den 1sten dezer, het Schip *Atalanta*, Kapt. C. Meijer. Passagier: de Heer *Carl Kauffmann*

UITGEKLAARD.

Den 1sten dezer, het Schip *Hendrika*, Kapt K. B. de Weerd, lading: 260 vaten Suiker, 55 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen. Met hetzelve vertrekken als Passagiers: de Heeren *D. de Leon* en *D. Pereyra* en dezelfs Zoon.

Idem, het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper, lading: 398 vaten Suiker en 10 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip *Edams Welvaren*, Kapt H. Rolff lading: 295 vaten Suiker, 3 balen schoone en 7 dito vuile Katoen en 5 kistjes Indigo. — Allen naar Amsterdam.

ADVERTENTIEN.

(43395) *TRANSPORTEN.*

Den 24sten October 1834. J. H. ROOSWIJK, aan J. F. KORA, van een gedeelte van het Erf, gelegen aan de *Kromme Elleboogstraat*, bekend onder Lª. A. Nº. 101, tusschen de Erven bekend onder Lª. A. Nᵒˢ. 96 en 103.

Den 29sten. ANNA van BOLWINKEL qq. Boedel WILLEM TEMMENS, aan H. H. DIEPERINK, voor de minderjarige JOHANNA MARIA DIEPERINK, van het Huis en Erf, in de *Burenstraat*, bekend onder Lª. D. Nº. 664.

Den 31sten. P. C. DE HART, voor hare minderjarige Kinderen, aan C. J. ARONS, E. M. ARONS en E. G. ARONS, van het Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Keizerstraat*, bekend onder Lª. C. Nᵒˢ. 94 en 95.

NB.—De Advertentie wegens het Transport van CAROLINA LINCK, aan SANTJE van GEIJER, geplaatst in de Couranten van den 25, 26, 27 en 28 dezer, abusivelijk ter Griffie van het Geregtshof aldus opgegeven zijnde (moetende zijn blijkens nadere opgave: CAROLINA LINCK, voor hare minderjarige Kinderen, aan SANTJE van GEIJER); zoo wordt zulks mits dese ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt.

Paramaribo, den 31 October 1834.

WENTHOLT,
fung. Griffier.

(38012) Alzoo D. G. NEIJ, als *Gemagtigde* van MARIA van J. W. BOON, zich bij rekeste aan de Commissie tot de Zaken van de *Nieuwe Wees-, Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer* heeft geadresseerd, verzoekende de overgave van de Boedels wijlen HENDRIK CHRISTIAAN KARNAR en CHRISTIAAN ADRIAAN HENDRIK KARNAR, als daartoe vermeenende geregtigd te zijn, op grond, als de eenige naaste bloedverwante, die er van de beide opgenoemde overledenen Personen zoude bestaan;

Zoo wordt door mij ondergeteekende, als daartoe geauthoriseerd, zulks ter kennis van belanghebbenden gebragt, om, wanneer tegen deze overgave wettige verhinderingen bestaan mogten, dezelve binnen den termijn van *zes* weken na heden, aan de Commissie in te zenden.

Paramaribo, den 3 November 1834.

De Scriba van de Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

(43425) Op heden den 30sten October, werd ons door den dood ontrukt, onze teeder geliefde Huisvrouw, Moeder en Behuwd Moeder, SOPHIA COSTER, geb. SIMONS, in den ouderdom van 47 jaren. — Al degenen die haar deugdzaam karakter gekend hebben, kunnen beseffen, hoe zwaar ons dit verlies treft.

M. J. COSTER.

Mede uit naam mijner Kinderen en Behuwd Zonen.

(43427) Wij ontvingen heden de voor ons zeer bedroevende tijding, dat het den Almagtigen en Alwijzen behaagd heeft, onze zeer waarde en geliefde Vader en Behuwdvader, de WelEerwaarde zeer Geleerde Heer ABRAHAM DIEPERINK, op den 20sten Augustus jl., door den dood tot zich op te roepen in den ouderdom van circa 68 jaren.

Hij stierf kalm en zacht, vol vertrouwen des geloofs, hetwelk hij in zijn nuttig en werkzaam leven, gedurende ruim 44 jaren, zoo in zijne laatste Standplaats *Midwoud*, als in zijne vorige Gemeenten *Hoornaar* en *Bunschoten*, met warmen ijver had verkondigd.

Paramaribo, den 1 November 1834.

H. H. DIEPERINK.
M. DIEPERINK,
geb. O'FERRALL.

De bij vorige Couranten geannonceerde Verkoop van de Plantaadje *KLEIN LUNENBURG*, met de daarop staande GEBOUWEN, en zes aan denzelven verbondene koppen SLAVEN, zal alsnu plaats hebben op aanstaande Donderdag den 6den dezer, des namiddags om *vier* uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, alwaar de inventaris en bewijzen van eigendom ter *visie* liggen. (43441)

Paramaribo, den 3 November 1834.

H. G. ROUX qq.
F. W. WERLÉ qq.

(43409) **R. Piza**

heeft per Kapt. R. H. Bos ontvangen, *Italiaansche* Strohoeden, met bloemen en linten, à *f* 18, *à la Bibi* Strohoeden in soorten, met bloemen en linten, à *f* 8, *f* 10 en *f* 12, Struis Veren en Bloemen; opgemaakte Mutsen, Tulle, Heeren en Dames Handschoenen, Sintuur Gespen, Tandeborstels, Eau de Cologne en meer soorten van *MODEWAREN.*

Gebroeders Reelfs

hebben ontvangen per Kapt. B. F. IPSEN, en bieden te koop aan:

Boter; zoetemelksche-, komijne- en zwitsersche Kaas; Aardappelen; Hammen; Saucijsjes; Worst; Rolpens; Saucijse de Bologne; Rib en Bilstukken; gerookte Tongen; Haring; Anchovisch; Zuurkool; Gort in vaatjes en in pullen; Broodsuiker; patent-, lijn- en zoote Olie; Banket en Bitterkoekjes; Rozijnen; Krenten; Amandelen; Pruimen; Vijgen; Appelen; Peeren; bruine en witte Sago; Vruchten op brandewijn; Specerijen; Thee; Snuif; Sigaren; Tabak.

Jenever; conjac en witte Brandewijn; roode Wijn in oxhoofden en in kisten; wit en bruin Bier in oxhoofden en in manden; Azijn in oxhoofden en in pullen; madera-, rhijn- en port Wijnen; fijne Likeuren; fransche Wijnen; Marasquin d'Isara; Maagbitter.

Fijn-, huismans- en osnabrugs Linnen; Vriesch Bont; garen en katoenen Kousen en Sokken; zijde en katoene Zakdoeken; witte en blaauwe Salempoeris; gekleurde Calicos in soorten; Cambriex; Jaconets; Muslin; Meubelchits; gemiite Muslin; wit en bruin Dril; Satinet; Flanel; Merinos; dames Kragen; witte en zwarte Voiles; dames Gorchetten; Neteldoeksche Doeken; Nachtmutsen; Draagbanden; zijde en katoenen Parapluien; mans en vrouwen Schoenen.

Loodwit; spaansch-, vriesch en keizers Groen; Berlijns blaauw; Indigo; engelsch en poolsch Bruin; Menie; Doodekop; Goudglid; Geeloker; gemalen en timmer Krijt; Barnsteen Vernis; Schoppen; Houweelen; geelhechte Houwers; duim- en kruis Hengsels; Timmer Axen en Snikken; Spijkers in soorten; Messen en Vorken; Vischhoeken, en diverse andere IJzer- en Koperwaren; Glaswerk en Glazen Ruiten in soorten.

Schrijf- en Postpapier; Ouwels; Lak, enz., enz. (43408)

SCHEPEN EN LADING.

Naar Amsterdam:

Het Schip Amsterdam, Kapt. C. Abrahamsz Jr. Sluit 6 November. — Adres bij Gebr. Reijns.

Het Schip de Prins der Nederlanden, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Gebroeders Reyns.

Het Schip Maria, Kapt. J. J. Remkes.—Adres bij Lejsner & Scheffer. — Sluit 14 November.

Naar Rotterdam:

Het Schip Alexander, Kapt. A. S. Cassin. Adres bij J. M. Samson. — Sluit 4 November.

Naar Middelburg:

Het gezinkt Brikschip Agenoria, Kapt. W. van der Kolff. — Adres bij Lejsner en Scheffer.

Naar Boston:

De Nd. Am. Brik Cadet, Kapt. J. Grover. Adres bij de Wed. van Praag.

De Nd. Am. Brik Charles, Kapt. Rowe. Adres bij J. M. Samson.

De Nd. Am. Brik Juniper, Kapt. Procter. Adres bij J. M. Samson.

Hoogsten Waterstand
AAN DE FORTRESSE *NIEUW AMSTERDAM:*

	's morgens. u. m.	's namidd. u. m.
4. Dingsdag	7—51	8—10.
5. Woensdag	8—30	8—51.
6. Donderdag	9—12	9—33.
7. Vrijdag	9—58	10—22.

☞ Als het aan de Fortresse *Nieuw Amsterdam* hoog water is, dan is zulks aan *Paramaribo* 14 minuten *later.*

Ter Drukkerij van FUCHS & Cº.